

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत् ॥

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै।
तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ अम्भस्य पारे ॥

अम्भस्य पारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे महतो महींयान्।
शुक्रेण ज्योतींषि समनुप्रविष्टः प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः॥
यस्मिन्निदं सं च विचैति सर्वं यस्मिन्देवा अधि विश्वे
निषेदुः। तदेव भूतं तदु भव्यमा इदं तदक्षरे परमे व्योमन्॥
येनाऽऽवृतं खं च दिवं महीं च येनाऽऽदित्यस्तपति तेजसा
भ्राजसा च। यमन्तः समुद्रे कवयो वयन्ति यदक्षरे परमे
प्रजाः॥ यतः प्रसूता जगतः प्रसूती तोयेन जीवान् व्यसंसर्ज
भूम्याम्। यदोषधीभिः पुरुषान्पशूँश्च विवेश भूतानि चराचराणि॥
अतः परं नान्यदणीयसं हि परात्परं यन्महतो महान्तम्।
यदेकमव्यक्तमनन्तरूपं विश्वं पुराणं तमसः परंस्तात्॥१॥

तदेवर्तं तदु सत्यमाहुस्तदेव ब्रह्म परमं कवीनाम्।
इष्टापूर्तं बहुधा जातं जायमानं विश्वं बिभर्ति भुवनस्य नाभिः॥

तदेवाग्निस्तद्वायुस्तत्सूर्यस्तद् चन्द्रमाः। तदेव शुक्रममृतं तद्ब्रह्म
 तदापः स प्रजापतिः॥ सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः पुरुषादधि।
 कला मुहूर्ताः काष्ठाश्चाहोरात्राश्च सर्वशः॥ अर्धमासा मासा ऋतवः
 संवत्सरश्च कल्पन्ताम्। स आपः प्रदुधे उभे इमे अन्तरिक्षमथो
 सुवः॥ नैनमूर्ध्वं न तिर्यश्चं न मध्ये परिजग्रभत्। न तस्येशे कश्चन
 तस्य नाम महद्यशः॥२॥

न सन्दृशे तिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनम्।
 हृदा मनीषा मनसाऽभिकृतो य एनं विदुरमृतास्ते भवन्ति॥
 अद्भ्यः सम्भूतो हिरण्यगर्भ इत्यष्टौ॥ एष हि देवः प्रदिशोऽनु
 सर्वाः पूर्वा हि जातः स उ गर्भे अन्तः। स विजायमानः स
 जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखोऽस्तिष्ठति विश्वतोमुखः॥ विश्वतश्चक्षुरुत
 विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त उत विश्वतस्पात्। सं बाहुभ्यां नमति सं
 पतत्रैर्द्यावापृथिवी जनयन्देव एकः॥ वेनस्तत्पश्यन्विश्वा भुवनानि
 विद्वान् यत्र विश्वं भवत्येकनीलम्। यस्मिन्निदं सं च विचैकं
 स ओतः प्रोतश्च विभुः प्रजासु। प्र तद्वोचे अमृतं नु विद्वान्गन्धर्वो
 नाम निहितं गुहासु॥३॥

त्रीणि पदा निहिता गुहासु यस्तद्वेदं सवितुः पिताऽसत्।
 स नो बन्धुर्जनिता स विधाता धामानि वेद भुवनानि विश्वा।
 यत्र देवा अमृतमानशानास्तृतीये धामान्यभ्यैरयन्त। परि
 द्यावापृथिवी यन्ति सद्यः परि लोकान् परि दिशः परि सुवः।

ऋतस्य तन्तुं विततं विचृत्य तदपश्यत्तदभवत् प्रजासु। परीत्य
 लोकान्परीत्य भूतानि परीत्य सर्वाः प्रदिशो दिशश्च। प्रजापतिः
 प्रथमजा ऋतस्याऽऽत्मनाऽऽत्मानमभिसम्बभूव। सदसस्पतिमद्भुतं
 प्रियमिन्द्रस्य काम्यम्। सनिं मेधामयासिषम्। उद्दीप्यस्व
 जातवेदोऽपघ्नन्निर्ऋतिं मम॥४॥

पशूँश्च मह्यमावहू जीवनं च दिशो दिश। मा नो
 हि॥सीञ्जातवेदो गामश्च पुरुषं जगत्। अबिभ्रदग्न आगहि श्रिया
 मा परिपातय।

॥ गायत्रीमन्त्राः ॥

पुरुषस्य विद्म सहस्राक्षस्य महादेवस्य धीमहि। तन्नो रुद्रः
 प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि। तन्नो रुद्रः
 प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि। तन्नो दन्तिः
 प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे चक्रतुण्डाय धीमहि॥५॥

तन्नो नन्दिः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे महासेनाय धीमहि।
 तन्नः षण्मुखः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे सुवर्णपक्षाय धीमहि।
 तन्नो गरुडः प्रचोदयात्। वेदात्मनाय विद्महे हिरण्यगर्भाय धीमहि।
 तन्नो ब्रह्म प्रचोदयात्। नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि। तन्नो
 विष्णुः प्रचोदयात्। वज्रनखाय विद्महे तीक्ष्णद३ष्ट्राय धीमहि॥६॥

तन्नो नारसिंहः प्रचोदयात्। भास्कराय विद्महे महद्युतिकराय

धीमहि। तन्नो आदित्यः प्रचोदयात्। वैश्वानरायं विद्महे लालीलायं
धीमहि। तन्नो अग्निः प्रचोदयात्। कात्यायनायं विद्महे कन्यकुमारिं
धीमहि। तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात्।

॥ दूर्वासूक्तम् ॥

सहस्रपरमा देवी शतमूला शताङ्कुरा। सर्वं हरतु मे पापं दूर्वा
दुःस्वप्ननाशनी। काण्डात्काण्डात् प्ररोहन्ती परुषः परुषः परि॥७॥

एवानो दूर्वे प्रतनु सहस्रेण शतेन च। या शतेन प्रतनोषि
सहस्रेण विरोहसि। तस्यास्ते देवीष्टके विधेम हविषा वयम्।
अश्वक्रान्ते रथक्रान्ते विष्णुक्रान्ते वसुन्धरा। शिरसा धारयिष्यामि
रक्षस्व मां पदे पदे।

॥ मृत्तिकासूक्तम् ॥

भूमिर्धेनुर्धरणी लोकधारिणी। उद्धृतांसि वराहेण कृष्णेन
शतबाहुना। मृत्तिके हन मे पापं यन्मया दुष्कृतं कृतम्। मृत्तिके
ब्रह्मदत्तांसि काश्यपेनाभिमन्त्रिता। मृत्तिके देहि मे पुष्टिं त्वयि
सर्वं प्रतिष्ठितम्॥८॥

मृत्तिके प्रतिष्ठिते सर्वं तन्मे निर्णुद मृत्तिके। तया हतेन पापेन
गच्छामि परमां गतिम्।

॥ शत्रुजयमन्त्राः ॥

यत॑ इन्द्र॒ भया॑महे॒ ततो॑ नो॒ अभयं॑ कृधि। मघ॑वच्छुग्धि॒ तव॑
तन्न॑ ऊ॒तये॑ वि॒द्विषो॑ वि॒मृधो॑ जहि। स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्पति॑र्वृ॒त्रहा॑
वि॒मृधो॑ व॒शी। वृषेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु नः स्व॒स्ति॒दा अ॑भयङ्क॒रः। स्व॒स्ति
न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः। स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑
अ॒रि॑ष्टनेमिः स्व॒स्ति नो॑ बृह॒स्पति॑र्दधातु। आपा॑न्तमन्युस्तृ॒पल॑प्रभर्मा
धुनिः॑ शिमी॒वाञ्छ॑रुमा॒ ऋजी॑षी। सोमो॑ वि॒श्वान्य॑त॒सावना॑नि
नार्वा॑गिन्द्र॒ प्रति॑माना॒निदे॑भुः॥९॥

ब्रह्म॑जज्ञानं प्रथ॒मं पु॒रस्ता॒द्विसी॑मतः सुरुचो॑ वे॒न आ॑वः।
सबु॑ध्रिया॑ उप॒मा अस्य॑ वि॒ष्टाः स॒तश्च॑ योनि॒मस॑तश्च॒ विवः॑।
स्यो॒ना पृ॑थिवि॒ भवा॑ऽनृक्ष॒रा नि॒वेश॑नी। यच्छा॑नः शर्म॒ सप्र॑थाः।
गन्ध॑द्वारां दुराध॒रूपां॑ नित्यपुं॒ष्टां करी॑षिणीम्। ई॒श्वरी॑ सर्व॒भूता॑नां
तामि॒होप॑ह्वये श्रियम्। श्री॒र्मे भ॑जतु। अलक्ष्मी॒र्मे न॑श्यतु। विष्णु॑मुखा
वै दे॒वाश्छ॑न्दोभि॒रिमाँ॑ल्लो॒कान॑नपज॒य्यम॒भ्यज॑यन्। म॒हा॑ इन्द्रो
वज्र॑बाहुः षोड॒शी शर्म॑ यच्छतु॥१०॥

स्व॒स्ति नो॑ म॒घवा॑ करोतु॒ हन्तु॑ पा॒प्मानं॒ योऽस्मा॑न् द्वेष्टि।
सो॒मान॑ः स्व॒रणं॑ कृणुहि ब्र॒ह्मण॑स्पते। क॒क्षीव॑न्तं य औ॒शिज॑म्।
शरी॑रं यज्ञशम॒लं कु॑सीदं॒ तस्मि॑न्सीदतु॒ योऽस्मा॑न् द्वेष्टि। च॒रणं
प॒वित्रं॑ वि॒त॑तं पु॒राणं॑ येन॒ पूत॑स्तरति दुष्कृ॒तानि॑। तेन॑ प॒वित्रे॑ण शुद्धेन॑

पू॒ता अ॒तिं पा॒प्मान॒मरा॑तिं तरेम। स॒जोषा॑ इन्द्र॒ सग॑णो म॒रुद्भिः
 सोमं॑ पिब वृ॒त्रह॑ञ्छूर वि॒द्वान्। ज॒हि शत्रूँ॑ रप॒ मृधो॑ नुद॒स्वाथाभ॑यं
 कृ॒णुहि वि॒श्वतो॑ नः। सु॒मित्रा न॒ आप॒ ओष॑धयः सन्तु दु॒र्मित्रा॑स्तस्मै
 भूया॑सुर्योऽस्मान् द्वेष्टि॒ यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्मः। आपो॑ हि ष्ठा म॑यो भुव॒स्ता
 न॑ ऊ॒र्जे द॑धातन॥११॥

म॒हेर॑णा॒य चक्ष॑से। यो वः शि॒वत॑मो रस॒स्तस्य॑ भाजयते॒ह नः॑।
 उ॒श॒तीरि॑व मा॒तरः॑। तस्मा॒ अरं॑ गमाम वो॒ यस्य॒ क्षया॑य जिन्व॑था।
 आपो॑ ज॒नय॑था च नः।

॥ अघमर्षणसूक्तम् ॥

हि॒र॒ण्यशृ॑ङ्गं वरु॑णं प्रप॑द्ये ती॒र्थं मे॑ देहि॒ याचि॑तः। य॒न्मया॑
 भु॒क्तम॒साधू॑नां पा॒पेभ्य॑श्च प्र॒तिग्र॑हः। यन्मे॒ मन॑सा वा॒चा क॑र्म॒णा वा
 दु॒ष्कृतं॑ कृतम्। तन्न॒ इन्द्रो॑ वरु॑णो बृ॒हस्प॑तिः सवि॒ता च॑ पुनन्तु पुनः
 पुनः॑। नमो॒ऽग्नये॑ऽप्सुमते॒ नम॒ इन्द्रा॑य॒ नमो॑ वरु॑णाय॒ नमो॑ वारु॑ण्यै
 नमो॒ऽद्भ्यः॥१२॥

यद॒पां क्रू॑रं यद॑मे॒ध्यं यद॑शा॒न्तं तद॑पंगच्छ॒तात्। अ॒त्या॒श॒नाद॑ती॒-
 पा॒नाद्य॑च्च उ॒ग्रात् प्र॑तिग्रहा॑त्। तन्नो॒ वरु॑णो रा॒जा पा॑णिना॒
 ह्यव॑मर्श॑तु। सोऽहम॑पा॒पो वि॑रजो॒ निर्मु॑क्तो मु॒क्तकि॑ल्बिषः।
 नाक॑स्य पृ॒ष्ठमारु॑ह्य गच्छे॒द्वह्म॑सलो॒कता॑म्। यश्चा॒प्सु वरु॑णः स
 पु॒नात्व॑घम॒र्षणः॑। इ॒मं मे॑ गङ्गे॒ यमु॑ने सर॒स्वति॑ शुतु॒द्रि स्तोम॑ः

सचता परुष्ण्या। असिक्रिया मरुद्वृधे वितस्तयाऽऽर्जीकीये
शृणुह्या सुषोमया। ऋतं च सत्यं चाभीद्धात्तपसोऽध्यजायत। ततो
रात्रिरजायत ततः समुद्रो अर्णवः॥१३॥

समुद्रादर्णवाधिं संवत्सरो अजायत। अहोरात्राणि
विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी। सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्प-
यत्। दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो सुवः। यत्पृथिव्यां रजः
स्वमान्तरिक्षे विरोदसी। इमांस्तदापो वरुणः पुनात्वघमर्षणः।
पुनन्तु वसवः पुनातु वरुणः पुनात्वघमर्षणः। एष भूतस्य मध्ये
भुवनस्य गोप्ता। एष पुण्यकृतां लोकानेष मृत्योर्हिरण्मयम्।
द्यावापृथिव्योर्हिरण्मयं सञ्श्रितं सुवः॥१४॥

स नः सुवः सञ्शिशधि। आर्द्रं ज्वलति ज्योतिरहमस्मि।
ज्योतिर्ज्वलति ब्रह्माहमस्मि। योऽहमस्मि ब्रह्माहमस्मि। अहमस्मि
ब्रह्माहमस्मि। अहमेवाहं मां जुहोमि स्वाहा। अकार्यकार्यवकीर्णी
स्तेनो भ्रूणहा गुरुतल्पगः। वरुणोऽपामघमर्षणस्तस्मात्पापात्
प्रमुच्यते। रजो भूमिस्त्वमां रोदयस्व प्रवदन्ति धीराः।
आक्रान्त्समुद्रः प्रथमे विधर्मं जनयन्त्रजा भुवनस्य राजा। वृषां
पवित्रे अधि सानो अव्यै बृहत्सोमो वावृधे सुवान इन्दुः॥१५॥

॥ दुर्गासूक्तम् ॥

जा॒तवे॑दसे सु॒नवाम् सोम॑मराती॒यतो निज॑हाति॒ वेदः॑ । स नः॑
 पर्ष॒दति॑ दुर्गा॒णि वि॒श्वा ना॒वेव॑ सिन्धु॑ दु॒रिता॑ऽत्य॒ग्निः । ताम॒ग्निव॑र्णा
 तप॑सा ज्वल॒न्तीं वैरो॒चनीं॑ कर्म॒फलेषु॑ जुष्टा॑म् । दुर्गा॑ दे॒वीः
 शरण॑म॒हं प्रप॑द्ये सु॒तर॑सि तर॒से नमः॑ । अ॒ग्ने त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑
 अ॒स्मान्ध॒स्वस्ति॒भिरति॑ दुर्गा॒णि वि॒श्वा । पू॒श्च पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न उ॒र्वी
 भवा॑ तो॒काय॑ तन॒याय॑ शं योः । वि॒श्वानि॑ नो दुर्ग॒हा जा॒तवे॑दः सिन्धु॑
 न ना॒वा दु॑रि॒ताति॑ पर्षि । अ॒ग्ने अ॒त्रिव॒न्मन॑सा गृणा॒नोऽस्माकं॑
 बो॒ध्यवि॒ता त॒नूना॑म् । पृ॒तना॒जित् स॑ह॒मान॒मग्नि॒मुग्रं॑ हु॒वेम
 पर॑मा॒धस॒धस्था॑त् । स नः॑ पर्ष॒दति॑ दुर्गा॒णि वि॒श्वा क्षा॒मद्दे॒वो अति॑
 दु॒रिता॑ऽत्य॒ग्निः । प्र॒लोषि॑ क॒मीड्यो॑ अध्व॒रेषु॑ स॒नाच्च॑ होता॒ नव्य॑श्च
 स॒त्सि । स्वा॒ञ्चा॒ग्ने त॒नुवं पि॒प्रय॑स्वा॒स्मभ्यं॑ च सौ॒भंग॒माय॑जस्व ।
 गोभि॑र्जुष्ट॒मयु॒जो निषि॑क्तं तवे॑न्द्र विष्णो॒रनु॑सञ्चरेम । नाक॑स्य
 पृ॒ष्ठम॒भि सं॒वसा॑नो वैष्ण॑वीं लो॒क इ॒ह मा॑दयन्ताम् ॥ १६ ॥

[२]

॥ व्याहृतिहोमन्त्राः ॥

भूर॑न्न॒म॒ग्नये॑ पृथि॒व्यै स्वा॒हा भुवो॑ऽन्नं वा॒यवे॑ऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॑
 सुव॑र॒न्नमा॑दि॒त्याय॑ दि॒वे स्वा॒हा भूर्भुवः॑ सुव॑र॒न्नं च॒न्द्रम॑से दि॒ग्भ्यः
 स्वा॒हा नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॑र॒न्नमो॑म् ॥ १७ ॥

[३]

भूर॒ग्रये॑ पृथि॒व्यै स्वाहा॒ भुवो॑ वा॒यवेऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॒
सुव॑रादि॒त्याय॑ दि॒वे स्वाहा॒ भूर्भुवः॑ सुव॑श्च॒न्द्रम॑से दि॒ग्भ्यः स्वाहा॒
नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॑र॒ग्र ओम्॥१८॥

[४]

भूर॒ग्रये॑ च पृथि॒व्यै च॑ मह॒ते च॒ स्वाहा॒ भुवो॑ वा॒यवे॑ चा॒न्तरि॑क्षाय
च मह॒ते च॒ स्वाहा॒ सुव॑रादि॒त्याय॑ च दि॒वे च॑ मह॒ते च॒ स्वाहा॒ भूर्भुवः॑
सुव॑श्च॒न्द्रम॑से च॒ नक्ष॑त्रेभ्यश्च दि॒ग्भ्यश्च॑ मह॒ते च॒ स्वाहा॒ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑
स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॑र्मह॒रोम्॥१९॥

[५]

॥ ज्ञानप्राप्त्यर्थहोममन्त्राः ॥

पाहि॑ नो अ॒ग्र ए॒न॑से स्वा॒हा। पाहि॑ नो वि॒श्ववे॑द॒से स्वा॒हा।
यज्ञं॑ पाहि॑ वि॒भाव॑सो स्वा॒हा। सर्वं॑ पाहि॑ शत॒क्र॑तो स्वा॒हा॥२०॥

[६]

पाहि॑ नो अ॒ग्र ए॒क॑या। पा॒ह्यु॑त द्वि॒तीय॑या। पा॒ह्यूर्जं॑ तृ॒तीय॑या।
पाहि॑ गी॒र्भिश्च॑ त॒सृभि॑र्वसो स्वा॒हा॥२१॥

[७]

॥ वेदविस्मरणाय जपमन्त्राः ॥

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपश्छन्दोभ्यश्छन्दां स्याविवेश।
सतां शिष्यः पुरोवाचोपनिषदिन्द्रो ज्येष्ठ इन्द्रियाय ऋषिभ्यो
नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवः सुवश्छन्द ओम्॥ २२ ॥

[८]

नमो ब्रह्मणे धारणं मे अस्त्वनिराकरणं धारयिता भूयासं
कर्णयोः श्रुतं मा च्योद्वं ममामुष्य ओम्॥ २३ ॥

[९]

॥ तपः प्रशंसा ॥

ऋतं तपः सत्यं तपः श्रुतं तपः शान्तं तपो दमस्तपः शमस्तपो
दानं तपो यज्ञं तपो भूर्भुवः सुवर्ब्रह्मैतदुपास्यैतत्तपः॥ २४ ॥

[१०]

॥ विहिताचरणप्रशंसा निषिद्धाचरणनिन्दा च ॥

यथा वृक्षस्य सम्पुष्पितस्य दूराद्गन्धो वात्येवं पुण्यस्य कर्मणो
दूराद्गन्धो वाति यथाऽसिधारां कर्तेऽविहितामवक्रामे यद्युवे युवे ह वा
विह्वयिष्यामि कर्तं पतिष्यामीत्येवमनृतादात्मानं जुगुप्सैत्॥ २५ ॥

[११]

॥ दहरविद्या ॥

अ॒णोरणी॑यान्म॒हतो म॒हीयाना॑त्मा गुहा॑यां निहि॑तोऽस्य ज॒न्तोः।
तम॑क्रतुं पश्यति वी॒तशो॑को धा॒तुः प्र॒सादा॑न्महि॒मान॑मीशम्। स॒प्त
प्रा॒णाः प्र॒भव॑न्ति तस्मा॑त्स॒प्तार्चि॑षः स॒मिधः॑ स॒प्त जि॒ह्वाः। स॒प्त
इ॒मे लो॒का येषु॑ चर॑न्ति प्रा॒णा गुहा॑शयां निहि॑ताः स॒प्त स॑प्त।
अतः॑ स॒मुद्रा गि॒रय॑श्च॒ सर्वे॑ऽस्मात्स्यन्द॑न्ते सिन्ध॑वः सर्व॑रूपाः।
अत॑श्च वि॒श्वा ओष॑धयो रसा॑च्च येनैष भू॒तस्तिष्ठ॑त्यन्तरा॒त्मा। ब्र॒ह्मा
दे॒वानां॑ प॒दवीः क॑वीनामृषि॒र्विप्रा॑णां म॒हिषो मृ॒गाणा॑म्। श्ये॒नो
गृ॒ध्राणा॑ः स्व॒धिति॑र्व॒नाना॑ः सोमः॑ प॒वित्र॑मत्येति रेभन्। अ॒जामेकां॑
लोहि॑तशुक्लकृष्णां ब॒र्हीं प्र॒जां ज॒नय॑न्तीः स॒रूपाम्। अ॒जो ह्येको॑
जुष॑माणोऽनु॒शेते जहा॑त्येनां भु॒क्तभो॑गाम॒जोऽन्यः॑ ॥ २६ ॥

ह॒ः सः शु॑चिषद्वसु॒रन्तरि॑क्षसद्धोता वेदि॒षदति॑थिर्दुरो॒णस॑त्।
नृष॑द्वर॒सद॑त॒सद्धो॑म॒सद॑ब्जा गो॒जा ऋ॑त॒जा अ॑द्रि॒जा ऋ॑तं बृ॒हत्।
घृ॒तं मि॑मिक्षिरे घृ॒तम॑स्य योनि॑र्घृ॒ते श्रि॒तो घृ॒तमु॑वस्य धा॒म।
अ॒नुष्व॑धमाव॒ह मा॑दय॑स्व स्वाहा॑कृतं वृष॒भ वक्षि॑ ह॒व्यम्।
स॒मुद्रादूर्मि॑र्मधु॒माः उ॒दार॑दुपाः॒ शुना॑ स॒ममृ॑त॒त्वमा॑न॒द। घृ॒तस्य॑
नाम॑ गुह्यं यदस्ति जि॒ह्वा दे॒वाना॑म॒मृत॑स्य नाभिः। व॒यं नाम॑
प्रब्र॑वामा घृ॒तेना॑स्मिन् य॒ज्ञे धा॑रयामा॒ नमो॑भिः। उप॑ ब्र॒ह्मा
शृ॒णव॑च्छस्यमा॒नं चतुः॑ शृङ्गोऽव॒मीद्वौ॑र ए॒तत्। च॒त्वारि॑ शृङ्गा॒ त्रयो॑
अस्य॑ पादा द्वे शी॒र्षे स॒प्त ह॑स्ता॒सो अ॒स्य। त्रिधा॑ ब॒द्धो वृ॑षभो

रौरवीति महो देवो मर्त्याः आविवेश॥ २७॥

त्रिधा हितं पुणिभिर्गुह्यमानं गवि देवासो घृतमन्वविन्दन्।
 इन्द्र एकः सूर्य एकं जजान वेनादेकः स्वधया निष्टतक्षुः।
 यो देवानां प्रथमं पुरस्ताद्विश्वाधियो रुद्रो महर्षिः। हिरण्यगर्भं
 पश्यत जायमानः स नो देवः शुभया स्मृत्या संयुनक्तु।
 यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चिद्यस्मान्नाणीयो न ज्यायोऽस्ति
 कश्चित्। वृक्ष इव स्तब्धो दिवि तिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण
 सर्वम्। न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानुशुः।
 परेण नाकं निहितं गुहायां विभ्राजते यद्यतयो विशन्ति।
 वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः सन्न्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः।
 ते ब्रह्मलोके तु परान्तकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे। दहं
 विपापं परमैश्वर्यभूतं यत्पुण्डरीकं पुरमध्यसं स्थम्। तत्रापि दहं
 गगनं विशोकस्तस्मिन् यदन्तस्तदुपासितव्यम्। यो वेदादौ स्वरः
 प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः। तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परः स
 महेश्वरः॥ २८॥

[१२]

॥ नारायणसूक्तम् ॥

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुवम्। विश्वं नारायणं
 देवमक्षरं परमं पदम्। विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं नारायणं हरिम्।

विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति। पतिं विश्वस्याऽऽत्मे श्वरं
 शाश्वतं शिवमच्युतम्। नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम्।
 नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः। नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं
 नारायणः परः। नारायणपरो ध्याता ध्यानं नारायणः परः। यच्च
 किञ्चिद्भगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा॥ अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य
 नारायणः स्थितः॥२९॥

अनन्तमव्ययं कविं समुद्रेऽन्तं विश्वशम्भुवम्। पद्मकोश
 प्रतीकाशं हृदयं चाप्यधोमुखम्। अधो निष्ठ्या वितस्त्यान्ते
 नाभ्यामुपरि तिष्ठति। ज्वालामालाकुलं भाती विश्वस्याऽऽयतनं
 महत्। सन्ततं शिलाभिस्तुलम्बत्याकोशसन्निभम्। तस्यान्ते
 सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन्त्सर्वं प्रतिष्ठितम्। तस्य मध्ये महान-
 ग्निर्विश्वार्चिर्विश्वतोमुखः। सोऽग्रं भुग्विभजन्तिष्ठन्नाहारमजरः कविः।
 तिर्यगूर्ध्वमधः शायी रश्मयस्तस्य सन्तता। सन्तापयति स्वं देहमा-
 पादतलमस्तंकः। तस्य मध्ये वह्निशिखा अणीयोर्ध्वा व्यवस्थितः।
 नीलतोयदमध्यस्थाद्विद्युल्लेखेव भास्वरा। नीवारशूकवत्तन्वी पीता
 भास्वत्यणूपमा। तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः। स
 ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट्॥३०॥

नारायणः स्थितो व्यवस्थितश्चत्वारि च॥

[१३]

॥ आदित्यमण्डले परब्रह्मोपासनम् ॥

आदित्यो वा एष एतन्मण्डलं तपति तत्र ता ऋचस्तदृचा

मण्डलं स ऋचां लोकोऽथ य एष एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिर्दीप्यते
 तानि सामानि स साम्नां मण्डलं स साम्नां लोकोऽथ य एष
 एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिषि पुरुषस्तानि यजूंषि स यजुषा मण्डलं
 स यजुषां लोकः सैषा त्रय्येवं विद्या तपति य एषोऽन्तरादित्ये
 हिरण्मयः पुरुषः॥ ३१॥

[१४]

॥ आदित्यपुरुषस्य सर्वात्मकत्वप्रदर्शनम् ॥

आदित्यो वै तेज ओजो बलं यशश्चक्षुः श्रोत्रमात्मा मनो
 मन्युर्मनुर्मृत्युः सत्यो मित्रो वायुराकाशः प्राणो लोकपालः
 कः किं कं तत्सत्यमन्नमृतौ जीवो विश्वः कतमः स्वयम्भु
 ब्रह्मतदमृत एष पुरुष एष भूतानामधिपतिर्ब्रह्मणः सायुज्यं
 सलोकतामाप्नोत्येतासामेव देवतानां सायुज्यं सार्ष्टितां
 समानलोकतामाप्नोति य एवं वेदैत्युपनिषत्॥ ३२॥

[१५]

॥ शिवोपासनमन्त्राः ॥

निधनपतये नमः। निधनपतान्तिकाय नमः। ऊर्ध्वाय नमः।
 ऊर्ध्वलिङ्गाय नमः। हिरण्याय नमः। हिरण्यलिङ्गाय नमः। सुवर्णाय
 नमः। सुवर्णलिङ्गाय नमः। दिव्याय नमः। दिव्यलिङ्गाय नमः।
 भवाय नमः। भवलिङ्गाय नमः। शर्वाय नमः। शर्वलिङ्गाय नमः।
 शिवाय नमः। शिवलिङ्गाय नमः। ज्वलाय नमः। ज्वललिङ्गाय

नमः। आत्माय॒ नमः। आत्मलिङ्गाय॒ नमः। परमाय॒ नमः।
परमलिङ्गाय॒ नमः। एतत्सोमस्य॑ सूर्यस्य॑ सर्वलिङ्गं॑ स्थापयति॑
पाणिमन्त्रं॑ पवित्रम्॥३३॥

[१६]

॥ पश्चिमवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

सद्योजा॒तं प्रपद्या॑मि॒ सद्योजा॒ताय॒ वै नमो॒ नमः॑। भ॒वे भ॒वे
नाति॑ भवे भवस्व॒ माम्। भ॒वोद्भ॒वाय॒ नमः॑॥३४॥

[१७]

॥ उत्तरवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

वाम॒देवाय॒ नमो॑ ज्ये॒ष्ठाय॒ नमः॑ श्रे॒ष्ठाय॒ नमो॑ रु॒द्राय॒ नमः॑
काला॑य॒ नमः॑ कल॑विकर॒णाय॒ नमो॑ बल॑विकर॒णाय॒ नमो॑ बला॑य॒ नमो॑
बल॑प्रमथ॒नाय॒ नमः॑ सर्व॑भूतदम॒नाय॒ नमो॑ म॒नोन्म॑नाय॒ नमः॑॥३५॥

[१८]

॥ दक्षिणवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

अ॒घोरे॑भ्योऽथ॒ घोरे॑भ्यो॒ घोर॒घोर॑तरेभ्यः। सर्वे॑भ्यः सर्व॑शर्वे॑भ्यो॒
नम॑स्ते अस्तु रु॒द्ररू॑पेभ्यः॥३६॥

[१९]

॥ प्राग्वक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि। तन्नो रुद्रः
प्रचोदयात्॥ ३७ ॥

[२०]

॥ ऊर्ध्ववक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणो-
ऽधिपतिर्ब्रह्मा शिवो मे अस्तु सदाशिवोम्॥ ३८ ॥

[२१]

॥ नमस्कारमन्त्राः ॥

नमो हिरण्यबाहवे हिरण्यवर्णाय हिरण्यरूपाय हिरण्यपतये-
ऽम्बिकापतये उमापतये पशुपतये नमो नमः॥ ३९ ॥

[२२]

ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्। ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं
विश्वरूपाय वै नमो नमः॥ ४० ॥

[२३]

सर्वो वै रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु। पुरुषो वै रुद्रः सन्महो
नमो नमः। विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं च यत्।
सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥ ४१ ॥

[२४]

कद्रुद्राय॑ प्रचे॑तसे मी॒दुष्ट॑माय॒ तव्य॑से। वो॒ चेम् शन्त॑म॒ हृदे॑।
सर्वो॑ ह्येष॒ रुद्र॑स्तस्मै॒ रुद्राय॑ नमो॑ अस्तु॥४२॥

[२५]

॥ अग्निहोत्रहवण्याः उपयुक्तस्य वृक्षविशेषस्याभिधानम् ॥

यस्य॒ वैक॑ङ्कत्यग्निहोत्र॒हव॑णी भवति॒ प्रत्ये॒वास्याहु॑तय-
स्तिष्ठ॒न्त्यथो॒ प्रति॑ष्ठित्यै॥४३॥

[२६]

कृणुष्व॒ पाज॒ इति॒ पञ्च॑॥४४॥

[२७]

॥ भूदेवताकमन्त्रः ॥

अदि॑तिर्दे॒वा गन्ध॑र्वा म॒नुष्याः॑ पि॒तरोऽसुरा॑स्तेषां॒ सर्व॑भू॒तानां॑
मा॒ता मे॒दिनी॑ म॒हता॑ म॒ही सा॑वि॒त्री गा॑य॒त्री जग॑त्यु॒र्वी पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला
विश्वा॑ भू॒ता क॑त॒मा का॒ या सा॒ स॒त्येत्य॑मृ॒तेति॑ वसिष्ठः॥४५॥

[२८]

॥ सर्वदेवता आपः ॥

आपो॒ वा इ॒दं सर्वं॑ वि॒श्वा भू॒तान्यापः॑ प्रा॒णा वा
आपः॑ प॒शव॒ आपोऽन्न॑मापोऽमृ॒तमापः॑ स॒म्राडापो॑ वि॒राडापः॑

स्वराडापश्छन्दा॑ऽस्यापो॑ ज्योती॑ऽष्यापो॑ यजू॑ऽष्यापः॑ सत्यमापः॑
सर्वा॑ देवता॒ आपो॑ भूर्भुवः॒ सुवराप॑ ओम्॥४६॥

[२९]

॥ सन्ध्यावन्दनमन्त्राः ॥

आपः॑ पुनन्तु पृथि॒वीं पृथि॒वी पृ॒ता पु॒नातु॑ माम्। पुनन्तु॑
ब्रह्म॑णस्पति॒र्ब्रह्म॑पृ॒ता पु॒नातु॑ माम्। यदुच्छि॑ष्टमभौ॒ज्यं यद्वा॑ दुश्चरि॑तं
मम॑। सर्वं॑ पुनन्तु॒ मामापो॑ऽसतां च॑ प्रति॒ग्रह॑ऽ स्वाहा॑॥४७॥

[३०]

अग्निश्च॑ मा मन्युश्च॑ मन्युपतयश्च॑ मन्यु॑कृतेभ्यः। पापेभ्यो॑
रक्ष॑न्ताम्। यदह्मा॑ पापमका॒रिषम्। मनसा॑ वाचा॑ हस्ता॒भ्याम्।
पञ्चामुदरे॑ण शि॒ञ्जा। अह॑स्तद॒वलुम्प॑तु। यत्किं च॑ दुरि॒तं मयि॑।
इदम॑हं माममृतयो॒नौ। सत्ये॑ ज्योतिषि जुहो॑मि स्वा॒हा॥४८॥

[३१]

सूर्यश्च॑ मा मन्युश्च॑ मन्युपतयश्च॑ मन्यु॑कृतेभ्यः। पापेभ्यो॑
रक्ष॑न्ताम्। यद्रात्रिया॑ पापमका॒रिषम्। मनसा॑ वाचा॑ हस्ता॒भ्याम्।
पञ्चामुदरे॑ण शि॒ञ्जा। रात्रि॑स्तद॒वलुम्प॑तु। यत्किं च॑ दुरि॒तं मयि॑।
इदम॑हं माममृतयो॒नौ। सूर्ये॑ ज्योतिषि जुहो॑मि स्वा॒हा॥४९॥

[३२]

॥ प्रणवस्य ऋष्यादिविवरणम् ॥

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म। अग्निर्देवता ब्रह्म इत्यार्षम्। गायत्रं
छन्दं परमात्मं सरूपम्। सायुज्यं विनियोगम्॥५०॥

[३३]

॥ गायत्र्यावाहनमन्त्राः ॥

आया॑तु वर॑दा दे॒वी अ॒क्षरं॑ ब्रह्म॒सम्मि॑तम्। गा॒य॒त्रीं छ॒न्द॑सां
मा॒तेदं॑ ब्रह्म जुषस्व॑ मे। यद॒ह्ना॑त्कुरु॒ते पा॒पं तद॒ह्ना॑त्प्रति॒मुच्य॑ते।
यद्रा॒त्रिया॑त्कुरु॒ते पा॒पं तद्रा॒त्रिया॑त्प्रति॒मुच्य॑ते। सर्व॑ व॒र्णे म॑हादे॒वि
स॒न्ध्यावि॑द्ये स॒रस्व॑ति॥५१॥

[३४]

ओजो॑ऽसि॒ सहो॑ऽसि॒ बल॑मसि॒ भ्राजो॑ऽसि॒ दे॒वानां॑
धाम॒ नामा॑सि॒ विश्व॑मसि॒ विश्वा॑युः॒ सर्व॑मसि॒ सर्वा॑युरभिभू॒रों
गा॒य॒त्रीमा॑वा॒हया॑मि॒ सावि॑त्रीमा॒वा॒हया॑मि॒ सर॑स्वतीमा॒वा॒हया॑मि॒
छ॒न्द॒ऋषी॑नावा॒हया॑मि॒ श्रिय॑मा॒वा॒हया॑मि॒ गा॒य॒त्रिया॑ गा॒य॒त्रीच्छ॒न्दो
वि॒श्वामि॑त्र ऋषिः सवि॒ता दे॒वता॑ऽग्नि॒र्मुखं॑ ब्रह्मा शिरो विष्णु॒र्हृदय॑
रुद्रः शि॒खा पृ॑थि॒वी योनिः॑ प्राणा॒पान॑व्या॒नोदान॑समा॒ना स॑प्राणा
श्वे॒तव॑र्णा साङ्ख्या॒यन॑सगो॒त्रा गा॒य॒त्री च॑तुर्विं॒शत्य॑क्षरा त्रि॒पदा॑
षट्कुक्षिः॒ पञ्च॑शी॒र्षोप॑नयने वि॒नियो॑ग॒ ओं भूः। ओं भुवः। ओ॒
सुवः। ओं महः। ओं जनः। ओं तपः। ओ॒ स॒त्यम्। ओं

तत्स॑वि॒तुर्वरे॑ण्यं॒ भर्गो॑ दे॒वस्य॑ धीमहि। धियो॒ यो नः॑ प्रचोदयात्।
ओमापो॒ ज्योती॒रसोऽमृतं॑ ब्रह्म॒ भूर्भुवः॑ सुव॒रोम्॥५२॥

[३५]

॥ गायत्री उपस्थानमन्त्राः ॥

उ॒त्तमे॑ शिख॑रे जा॒ते भू॒म्यां प॑र्वत॒मूर्ध॑नि। ब्रा॒ह्मणे॑भ्योऽभ्य॑नुज्ञा॒ता
ग॒च्छ दे॑वि य॒थासु॑खम्। स्तुतो॑ मया वरदा वे॒दमा॒ता प्र॑चोदयन्ती
पवने॑ द्विजा॒ता। आयुः॑ पृथि॒व्यां द्र॑विणं ब्र॒ह्मव॑र्च॒सं मह्यं॑ दत्त्वा प्रजातुं
ब्र॒ह्मलो॒कम्॥५३॥

[३६]

॥ आदित्यदेवतामन्त्रः ॥

घृ॒णिः सूर्य॑ आदि॒त्यो न प्रभा॑ वा॒त्यक्ष॑रम्। मधु॑ क्षरन्ति॒ तद्र॑सम्।
स॒त्यं वै तद्र॑स॒मापो॒ ज्योती॒रसोऽमृतं॑ ब्रह्म॒ भूर्भुवः॑ सुव॒रोम्॥५४॥

[३७]

॥ त्रिसुपर्णमन्त्राः ॥

ब्रह्म॑मेतु॒ माम्। मधु॑मेतु॒ माम्। ब्रह्म॑मे॒व मधु॑मेतु॒ माम्। यास्ते॑
सोम॑ प्र॒जाव॑त्सोभि॒ सो अ॒हम्। दुःस्व॑प्र॒हन्दु॑रुष्प॒ह। यास्ते॑ सोम
प्रा॒णां॑ स्तां जु॒होमि। त्रि॒सु॒पर्ण॑मया॒चितं॑ ब्रा॒ह्मणा॑य दद्यात्। ब्रह्म॑ह॒त्यां
वा ए॒ते घ्न॑न्ति। ये ब्रा॒ह्मणा॑स्त्रि॒सु॒पर्णं॑ पठ॑न्ति। ते सोमं॑ प्राप्नु॑वन्ति।

आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५५॥

[३८]

ब्रह्मं मेधया॥ मधुं मेधया॥ ब्रह्ममेव मधुं मेधया॥ अद्या नो
देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम्। परां दुःष्वप्रियं सुवा
विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परां सुवा। यद्भद्रं तन्म आ सुवा।
मधु वाता ऋतायते मधुं क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः।
मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवं रजः। मधु द्यौरस्तु नः पिता।
मधुमात्रो वनस्पतिर्मधुमा अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु
नः। य इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। भ्रूणहत्यां वा
एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति।
आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५६॥

[३९]

ब्रह्मं मेधवा॥ मधुं मेधवा॥ ब्रह्ममेव मधुं मेधवा॥ ब्रह्मा
देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो
गृध्राणां स्वर्धित्तिर्वनानां सोमः पवित्रमत्यैति रेभन्।
हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
नृषद्वरसदृतसद्धोमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत्।
ऋचे त्वा रुचे त्वा समिध्वन्वन्ति सरितो न धेनाः। अन्तरहृदा
मनसा पूयमानाः। घृतस्य धारा अभिचां कशीमि। हिरण्ययो

वेत॒सो म॒ध्यं आ॒साम् । तस्मिन्^१सु॒पर्णो म॑धुकृत्कु॒ला॒यी भज॑न्नास्ते
म॒धुदे॒वता॑भ्यः । तस्या॑सते॒ हर॑यः स॒प्तती॑रे^२ स्व॒धां दुहा॑ना अ॒मृत॑स्य
धा॒राम् । य इ॒दं त्रि॑सु॒पर्णम॑या॒चितं ब्रा॒ह्मणा॑य दद्यात् । वी॒र॒ह॒त्यां
वा ए॒ते घ्न॑न्ति । ये ब्रा॑ह्म॒णास्त्रि॑सु॒पर्णं पठ॑न्ति । ते सोमं प्राप्नु॑वन्ति ।
आ॒स॒ह॒स्रात्प॒ङ्क्तिं पुन॑न्ति । ओम् ॥ ५७ ॥

[४०]

॥ मेधासूक्तम् ॥

मे॒धा दे॒वी जुष॑मा॒णा न॒ आगा॑द्वि॒श्वाची॑ भ॒द्रा सु॑मन॒स्यमा॑ना ।
त्वया॒ जुष्टा॑ जुष॒माणा दुरु॑क्ता^१ न्बृह॒द्वदे॑म वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑ ॥ त्वया॒ जुष्टं
ऋषि॑र्भवति दे॒वि त्वया॒ ब्रह्मा॑ऽऽग॒तश्री॑रु॒त त्वया॑ ॥ त्वया॒ जुष्टंश्चि॒त्रं
वि॑न्दते वसु॒ सा नो॑ जुषस्व॒ द्रवि॑णो न मे॒धे ॥ ५८ ॥

[४१]

मे॒धां म॒ इन्द्रो॑ ददातु मे॒धां दे॒वी सर॑स्वती । मे॒धां मे॑
अ॒श्विना॑वु॒भावाध॑त्तां पुष्क॑र॒स्रजा॑ । अ॒प्स॒रासु॑ च॒ या मे॒धा ग॑न्ध॒र्वेषु॑
च॒ यन्मनः॑ । दैवी॑ मे॒धा सर॑स्वती॒ सा मा॑ मे॒धा सु॒रभि॑र्जुषता॒ऽ
स्वाहा॑ ॥ ५९ ॥

[४२]

आ मा॑ मे॒धा सु॒रभि॑र्वि॒श्वरू॑पा॒ हिर॑ण्यवर्णा॒ जग॑ती
जग॑म्या । ऊ॒र्ज॑स्वती॒ पय॑सा॒ पिन्व॑माना॒ सा मा॑ मे॒धा सु॒प्रती॑का

जुषन्ताम्॥६०॥

[४३]

मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मय्य॒ग्निस्तेजो॑ दधातु मयि॑ मे॒धां मयि॑
प्र॒जां मयीन्द्र॑ इन्द्रि॒यं द॑धातु मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयि॑ सूर्यो॑
भ्राजो॑ दधातु॥६१॥

[४४]

॥ मृत्युनिवारणमन्त्राः ॥

अपै॑तु मृ॒त्युर॒मृतं॑ न॒ आग॑न्वैवस्व॒तो नो॒ अभ॑यं कृणोतु। पूर्णं
वन॒स्पते॑रिवा॒भिनः॑ शीयता९ र॒यिः स च॑ तान्नः शची॒पतिः॑॥६२॥

[४५]

परं॑ मृ॒त्यो अनु॒ परे॑हि पन्थां॒ यस्ते॒ स्व इत॑रो देव॒याना॑त्।
चक्षु॑ष्मते शृण्व॒ते ते॑ ब्रवीमि॒ मा नः॑ प्र॒जा९ री॑रिषो॒ मोत॑ वी॒रान्॥६३॥

[४६]

वातं॑ प्रा॒णं मन॑सा॒ऽन्वा र॑भामहे प्र॒जाप॑तिं॒ यो भुव॑नस्य गो॒पाः।
स नो॑ मृ॒त्योस्त्रा॑यतां॒ पात्व॑९हंसो॒ ज्यो॒ग्जी॒वा ज॒राम॑शीमहि॥६४॥

[४७]

अ॒मुत्र॒ भूया॑दध॒ यद्य॑मस्य॒ बृह॑स्पते अ॒भि॒शस्ते॑रमु॒ञ्चः।
प्रत्यौ॑हताम॒श्विना॑ मृ॒त्युम॑स्माद्दे॒वाना॑मग्ने भि॒षजा॒ शची॑भिः॥६५॥

[४८]

हरि॒ः॑ हर॑न्त॒मनु॑यन्ति दे॒वा विश्व॑स्येशानं वृष॒भं म॑ती॒नाम्। ब्रह्म॑
सरू॒पम॑नु॒मे॒दमा॑गा॒दय॑नं॒ मा वि॒व॑धी॒र्विक्र॑मस्व॥६६॥

[४९]

शल्ल॑कैर॒ग्निमि॑न्धान उ॒भौ लो॒कौ सं॑नेम॒हम्। उ॒भयो॑र्लो॒कयोर्-
ऋ॒ध्वाऽति॑ मृ॒त्युं त॑राम्य॒हम्॥६७॥

[५०]

मा छि॑दो मृ॒त्यो मा व॑धी॒र्मा मे॒ बलं॑ वि॒वृ॒हो मा प्र॑मोषीः।
प्र॒जां मा मे॑ रीरिष॒ आयु॑रुग्र नृ॒चक्ष॑सं त्वा ह॒विषा॑ विधेम॥६८॥

[५१]

मा नो॑ म॒हान्त॑मु॒त मा नो॑ अ॒र्भकं॑ मा न॒ उक्ष॑न्तमु॒त मा न॑
उक्षि॑तम्। मा नो॑ऽवधीः पि॒तरं॑ मोत मा॒तरं॑ प्रि॒या मा न॑स्त॒नुवो॑ रु॒द्र
रीरिषः॥६९॥

[५२]

मा न॑स्तो॒के तन॑ये॒ मा न॒ आयु॑षि॒ मा नो॒ गोषु॑ मा नो॒ अश्वे॑षु
रीरिषः। वी॒रान्मा नो॑ रु॒द्र भामि॑तोऽव॒धीर्ह॒विष्म॑न्तो॒ नम॑सा विधेम
ते॥७०॥

[५३]

॥ प्रजापतिप्रार्थनामन्त्रः ॥

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परिता बभूव।
यत्का॑मास्ते जुहुमस्तन्नो॑ अस्तु व॒यः॑ स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्॥ ७१॥

[५४]

॥ इन्द्रप्रार्थनामन्त्रः ॥

स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्पति॑र्वृ॒त्रहा विमृ॑धो व॒शी। वृषेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु नः
स्व॒स्ति॒दा अ॑भयङ्क॒रः॥ ७२॥

[५५]

॥ मृत्युञ्जयमन्त्राः ॥

त्र्य॑म्बकं यजामहे सु॒गन्धिं पु॑ष्टि॒वर्ध॑नम्। उ॒र्वारु॑कमि॒व
बन्ध॑नान्मृत्योर्मु॒क्षीय॒ माऽमृ॑ता॑त्॥ ७३॥

[५६]

ये ते॑ स॒हस्र॑म॒युतं॑ पाशा॒ मृत्यो॑ म॒र्त्याय॑ हन्त॑वे। तान् य॒ज्ञस्य॑
मा॒यया॑ सर्वा॒नव॑ यजामहे॥ ७४॥

[५७]

मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑ मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑॥ ७५॥

[५८]

॥ पापनिवारक-मन्त्राः ॥

दे॒वकृ॑त॒स्यै॑न॒सोऽव॑यज॒नम॑सि॒ स्वाहा॑॥ म॒नुष्य॑कृ॒तस्यै॑न॒सोऽव॑यज॒नम॑सि॒ स्वाहा॑॥
 पि॒तृकृ॑त॒स्यै॑न॒सोऽव॑यज॒नम॑सि॒ स्वाहा॑॥ आ॒त्मकृ॑त॒स्यै॑न॒सोऽव॑यज॒नम॑सि॒ स्वाहा॑॥ अ॒न्यकृ॑त॒स्यै॑न॒सोऽव॑यज॒नम॑सि॒ स्वाहा॑॥
 अ॒स्मत्कृ॑त॒स्यै॑न॒सोऽव॑यज॒नम॑सि॒ स्वाहा॑॥ यद्वि॒वा च॒ नक्तं॑ चै॒नश्च॑कृ॒म तस्या॑व॒यज॑नमसि॒ स्वाहा॑॥
 यथ्स्व॒पन्त॑श्च॒ जाग्र॑त॒श्चैन॑श्चकृ॒म तस्या॑व॒यज॑नमसि॒ स्वाहा॑॥ यथ्सु॒षुप्त॑श्च॒ जाग्र॑त॒श्चैन॑श्चकृ॒म तस्या॑व॒यज॑नमसि॒ स्वाहा॑॥
 यद्वि॒द्वाꣳस॑श्चावि॒द्वाꣳस॑श्चैन॑श्चकृ॒म तस्या॑व॒यज॑नमसि॒ स्वाहा॑॥ ए॒नस॑
 ए॒नसोऽव॑यज॒नम॑सि॒ स्वाहा॑॥ ७६॥

[५९]

॥ वसुप्रार्थनामन्त्रः ॥

यद्वो॑ दे॒वाश्च॑कृ॒म जि॒ह्वायां॑ गु॒रुम॑न॒सो वा॒ प्रयु॑ती दे॒व हे॒डन॑म्।
 अ॒रा॒वा यो नो॑ अ॒भि दु॑च्छु॒नाय॑ते॒ तस्मि॑न्तदे॒नो व॑सवो॒ निधे॑त॒न॒ स्वाहा॑॥ ७७॥

[६०]

॥ कामोऽकार्षीत्-मन्युरकार्षीत् मन्त्रः ॥

का॒मोऽका॑र्षी॒न्नमो॑ नमः। का॒मोऽका॑र्षीत्का॒मः क॑रोति॒ नाहं॑
 क॑रोमि॒ कामः॑ क॒र्ता नाहं॑ क॒र्ता का॒मः का॑र॒यिता॒ नाहं॑ का॑र॒यिता॒

एष ते काम कामाय स्वाहा॥७८॥

[६१]

मन्युरकार्षीन्नमो नमः। मन्युरकार्षीन्मन्युः करोति नाहं
करोमि मन्युः कर्ता नाहं कर्ता मन्युः कारयिता नाहं कारयिता
एष ते मन्यो मन्यवे स्वाहा॥७९॥

[६२]

॥ विराजहोममन्त्राः ॥

तिलाञ्जुहोमि सरसां सपिष्टान् गन्धार मम चित्ते रमन्तु
स्वाहा। गावो हिरण्यं धनमन्नपानं सर्वेषां श्रियै स्वाहा। श्रियं
च लक्ष्मीं च पुष्टिं च कीर्तिं चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं बहुपुत्रताम्।
श्रद्धामेधे प्रजाः सन्ददातु स्वाहा॥८०॥

[६३]

तिलाः कृष्णास्तिलाः श्वेतास्तिलाः सौम्या वंशानुगाः। तिलाः
पुनन्तु मे पापं यत्किञ्चिद्दुरितं मयि स्वाहा। चोरस्यान्नं नवश्राद्धं
ब्रह्महा गुरुतल्पगः। गोस्तेयं सुरापानं भ्रूणहत्या तिला शान्तिं
शमयन्तु स्वाहा। श्रीश्च लक्ष्मीश्च पुष्टीश्च कीर्तिं चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं
बहुपुत्रताम्। श्रद्धामेधे प्रजा तु जातवेदः सन्ददातु स्वाहा॥८१॥

[६४]

प्राणापानव्यानोदानसमाना मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां

विपाप्मा भूयास॑ः स्वाहा॑। वाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रजिह्वाघ्राणरेतो-
 बुद्ध्याकूतिःसङ्कल्पा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिर॑हं विरजां विपाप्मा
 भूयास॑ः स्वाहा॑। त्वक्कर्ममा॑सरुधिरमेदोमज्जास्नायवोऽस्थीनि
 मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिर॑हं विरजां विपाप्मा भूयास॑ः स्वाहा॑।
 शिरःपाणिपादपार्श्वपृष्ठोरूदरजङ्घशिश्नोपस्थपायवो मे शुद्ध्यन्तां
 ज्योतिर॑हं विरजां विपाप्मा भूयास॑ः स्वाहा॑। उत्तिष्ठ पुरुष हरित
 पिङ्गल लोहिताक्षि देहि देहि ददापयिता मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिर॑हं
 विरजां विपाप्मा भूयास॑ः स्वाहा॑॥८२॥

[६५]

पृथिव्यापस्तेजोवायुराकाशा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिर॑हं विरजां
 विपाप्मा भूयास॑ः स्वाहा॑। शब्दस्पर्शरूपरसगन्धा मे शुद्ध्यन्तां
 ज्योतिर॑हं विरजां विपाप्मा भूयास॑ः स्वाहा॑। मनोवाक्कायकर्माणि
 मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिर॑हं विरजां विपाप्मा भूयास॑ः स्वाहा॑।
 अव्यक्तभावैरहङ्कारैर्योतिर॑हं विरजां विपाप्मा भूयास॑ः स्वाहा॑।
 आत्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिर॑हं विरजां विपाप्मा भूयास॑ः स्वाहा॑।
 अन्तरात्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिर॑हं विरजां विपाप्मा भूयास॑ः स्वाहा॑।
 स्वाहा॑। परमात्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिर॑हं विरजां विपाप्मा
 भूयास॑ः स्वाहा॑। क्षुधे स्वाहा॑। क्षुत्पिपासाय स्वाहा॑। विविट्यै
 स्वाहा॑। ऋग्विधानाय स्वाहा॑। कृषौत्काय स्वाहा॑। क्षुत्पिपासामलं
 ज्येष्ठामलक्ष्मीर्नाशयाम्यहम्। अभूतिमसमृद्धिं च सर्वान्निर्णुद

मे पाप्मानं॑ स्वाहा। अन्नमय-प्राणमय-मनोमय-विज्ञानमय-
मानन्दमय-मात्मा मे शुद्ध्यन्तां॑ ज्योतिर॒हं वि॒रजां विपा॒प्मा
भूयास॑ स्वाहा॥८३॥

[६६]

॥ वैश्वदेवमन्त्राः ॥

अ॒ग्नये॑ स्वाहा॥ वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॥ ध्रु॒वाय॑ भू॒माय॑
स्वाहा॥ ध्रु॒वक्षि॑तये स्वाहा॥ अ॒च्युत॑क्षि॒तये॑ स्वाहा॥ अ॒ग्नये॑
स्वि॒ष्टकृ॑ते स्वाहा॥ ॥ ध॒र्माय॑ स्वाहा॥ अध॑र्माय स्वाहा॥ अ॒द्भ्यः
स्वाहा॥ ओ॒षधि॑व॒नस्प॑तिभ्यः स्वाहा॥८४॥

र॒क्षोदे॒वज॑नेभ्यः स्वाहा॥ गृ॒ह्याभ्यः॑ स्वाहा॥ अव॑सानेभ्यः
स्वाहा॥ अ॒वसान॑पतिभ्यः स्वाहा॥ स॒र्वभू॑तेभ्यः स्वाहा॥ का॒माय॑
स्वाहा॥ अ॒न्तरि॑क्षाय स्वाहा॥ यदे॒जति॑ जग॑ति यच्च चेष्ट॑ति नाम्नो
भा॒गोऽयं॑ नाम्ने स्वाहा॥ पृ॒थिव्यै॑ स्वाहा॥ अ॒न्तरि॑क्षाय स्वाहा॥८५॥

दि॒वे स्वाहा॥ सू॒र्याय॑ स्वाहा॥ च॒न्द्रम॑से स्वाहा॥ नक्ष॑त्रेभ्यः
स्वाहा॥ इन्द्रा॑य स्वाहा॥ बृ॒हस्प॑तये स्वाहा॥ प्र॒जाप॑तये स्वाहा॥
ब्रह्म॑णे स्वाहा॥ स्व॒धा पि॑तृभ्यः स्वाहा॥ नमो॑ रु॒द्राय॑ पशु॒पत॑ये
स्वाहा॥८६॥

दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॥ पि॑तृभ्यः स्व॒धाऽस्तु॑। भू॒तेभ्यो॑ नमः। म॒नुष्ये॑भ्यो
हन्ता॑। प्र॒जाप॑तये स्वाहा॥ प॒रमे॑ष्ठिने स्वाहा॥ यथा कूपः शत॑धारः

सहस्रधारो अक्षितः। ए॒वा मे॑ अस्तु धान्य॑ सहस्रधारमक्षितम्।
 धन॑धान्यै स्वाहा॑। ये भू॒ताः प्र॑चरन्ति दि॒वान्तं॑ बलिमिच्छन्तो॑
 वि॒तुद॑स्य प्रे॒ष्याः। तेभ्यो॑ ब॒लिं पु॑ष्टि॒कामो॑ हरामि मयि पुष्टिं
 पुष्टि॑पतिर्दधातु स्वाहा॑॥८७॥

[६७]

ओं तद्ब्र॒ह्म। ओं तद्वा॒युः। ओं तदा॒त्मा। ओं तथ्स॒त्यम्।
 ओं तथ्सर्व॑म्। ओं तत्पु॒रोर्नमः॑॥ अन्तश्चरति॑ भू॒तेषु॑ गुहायां
 वि॒श्वमूर्ति॑षु। त्वं यज्ञ॑स्त्वं वष॒ट्कार॑स्त्वमिन्द्र॑स्त्व॑ रु॒द्रस्त्वं वि॑ष्णुस्त्वं
 ब्र॒ह्म त्वं प्र॑जा॒पतिः॑। त्वं तदा॑प॒ आपो॑ ज्योती॒ रसो॑ऽमृतं ब्रह्म
 भूर्भुव॑स्सुव॒रोम्॥८८॥

[६८]

॥ प्राणाहुतिमन्त्राः ॥

श्रद्धायां॑ प्रा॒णे नि॒विष्टो॑ऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां॑ म॒पाने॑
 नि॒विष्टो॑ऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां॑ व्या॒ने नि॒विष्टो॑ऽमृतं जुहोमि।
 श्रद्धायां॑ मु॒दाने॑ नि॒विष्टो॑ऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां॑ स॒माने॑
 नि॒विष्टो॑ऽमृतं जुहोमि। ब्रह्म॑णि म आ॒त्माऽमृत॑त्वाय॑॥
 अ॒मृतो॑प॒स्तर॑णमसि॑॥ श्रद्धायां॑ प्रा॒णे नि॒विष्टो॑ऽमृतं जुहोमि।
 शि॒वो मां वि॒शाप्र॑दाहाय। प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑॥ श्रद्धायां॑ म॒पाने॑
 नि॒विष्टो॑ऽमृतं जुहोमि। शि॒वो मां वि॒शाप्र॑दाहाय। अ॒पानाय॑

स्वाहा॥ श्रद्धायां व्याने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां
विशाप्रदाहाय। व्यानाय स्वाहा॥ श्रद्धायामुदाने निर्विष्टोऽमृतं
जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय। उदानाय स्वाहा॥ श्रद्धायां
समाने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय। समानाय
स्वाहा॥ ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वाय। अमृतापिधानमसि॥८९॥

[६९]

॥ भुक्तान्नाभिमन्त्रणमन्त्राः ॥

श्रद्धायां प्राणे निर्विश्यामृतं हुतम्। प्राणमन्त्रेनाप्यायस्व।
श्रद्धायामपाने निर्विश्यामृतं हुतम्। अपानमन्त्रेनाप्यायस्व।
श्रद्धायां व्याने निर्विश्यामृतं हुतम्। व्यानमन्त्रेनाप्यायस्व।
श्रद्धायामुदाने निर्विश्यामृतं हुतम्। उदानमन्त्रेनाप्यायस्व।
श्रद्धायां समाने निर्विश्यामृतं हुतम्। समानमन्त्रेनाप्या-
यस्व॥९०॥

[७०]

॥ भोजनान्ते आत्मानुसन्धानमन्त्राः ॥

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं च समाश्रितः। ईशः सर्वस्य जगतः
प्रभुः प्रीणाति विश्वभुक्॥९१॥

[७१]

॥ अवयवस्वस्थता-प्रार्थनामन्त्रः ॥

वाङ्म॑ आ॒सन्। न॒सोः प्रा॒णः। अ॒क्ष्योश्चक्षुः॑। क॒र्णयोः श्रोत्र॑म्।
बा॒हुवोर्बल॑म्। ऊ॒रुवोरोजः॑। अ॒रि॑ष्टा॒ विश्वा॒न्यङ्गा॑नि त॒नूः। त॒नुवा॑ मे
स॒ह नम॑स्ते अस्तु॒ मा मा॑ हि॒ंसीः॥१२॥

[७२]

॥ इन्द्रसप्तर्षि-संवादमन्त्रः ॥

वयः॑ सु॒पर्णा उ॒प॑ सेदु॒रिन्द्र॑ प्रि॒यमे॑धा ऋष॑यो नाध॑मानाः। अ॒पं
ध्वा॒न्तमूर्णु॑हि पू॒र्धि चक्षु॑र्मुमु॒ग्ध्यस्मान्नि॒धये॑ऽव ब॒द्धान्।

[७३]

॥ हृदयालम्भनमन्त्रः ॥

प्रा॒णानां॑ ग्रन्थि॒रसि॑ रु॒द्रो मा॑ वि॒शान्त॑कः। तेना॒न्नेना॑प्या॒यु॒स्व॥१३॥

[७४]

॥ देवताप्राणनिरूपणमन्त्रः ॥

नमो॑ रु॒द्राय वि॒ष्णवे॑ मृ॒त्युर्मे॑ पा॒हि॥१४॥

[७५]

॥ अग्निस्तुतिमन्त्रः ॥

त्वम॑ग्ने द्युभि॒स्त्वमा॑ंशुशु॒क्षणि॒स्त्वम॒द्भ्यस्त्वम॑श्म॒न॒स्प॒रि॑। त्वं

वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः ॥१५॥

[७६]

॥ अभीष्टयाचनामन्त्राः ॥

शि॒वने॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व स्यो॒नेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व सु॒भूतेन॑ मे॒
सन्ति॑ष्ठस्व ब्रह्मवर्च॑सेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व य॒ज्ञस्य॑र्धिमनु॒ सन्ति॑ष्ठस्वोप॑
ते य॒ज्ञ नम॑ उप॑ ते॒ नम॑ उप॑ ते॒ नमः॑ ॥१६॥

[७७]

॥ परतत्त्व-निरूपणम् ॥

स॒त्यं परं॑ परं॑ स॒त्यं स॒त्येन॑ न सु॒वर्गाल्लो॒काच्च॑वन्ते
क॒दाच॑न स॒तां हि स॒त्यं तस्मा॑त्स॒त्ये र॑मन्ते ० तप॒ इति॑ तपो॒
नान॑श॒नात्परं॑ यद्धि परं॑ तप॒स्तद्दु॒र्धर्षं॑ तद्दु॒रा॒धर्षं॑ तस्मा॒त्तप॑सि
रमन्ते ० दम॒ इति॑ निय॑तं ब्रह्मचा॒रिण॑स्तस्मा॒द्धमे॑ रमन्ते ० शम॒
इत्य॑र॒ण्ये मु॒नय॑स्तस्मा॒च्छमे॑ रमन्ते ० दान॑मिति॒ सर्वा॑णि भू॒तानि॑
प्र॒शंस॑न्ति दाना॒न्नाति॑ दुष्करं॒ तस्मा॑द्दाने र॑मन्ते ० ध॒र्म इति॑ ध॒र्मेण॑
सर्व॑मि॒दं परि॑गृहीतं ध॒र्मा॒न्नाति॑ दुष्करं॒ तस्मा॑द्ध॒र्मे र॑मन्ते ० प्र॒जन॑
इति॑ भूयांस॒स्तस्मा॒द्भूयि॑ष्ठाः प्रजा॑यन्ते॒ तस्मा॒द्भूयि॑ष्ठाः प्र॒जन॑ने
रमन्तेऽग्न॑य ० इत्या॑ह॒ तस्मा॑द॒ग्नय॑ आधा॑तव्या अ॒ग्निहो॑त्रमित्या॑ह॒
तस्मा॑द॒ग्निहो॑त्रे र॑मन्ते ० य॒ज्ञ इति॑ य॒ज्ञो हि दे॒वास्तस्मा॑द्य॒ज्ञे
र॑मन्ते ० मान॑समिति॒ वि॒द्वांस॒स्तस्मा॑द्वि॒द्वांस॑ ए॒व मान॑से

रमन्ते ० न्यास इति ब्रह्मा ब्रह्मा हि परः परो हि ब्रह्मा
तानि वा एतान्यवराणि परांसि न्यास एवात्यरेचयद्य एवं
वेदैत्युपनिषत् ॥ १७ ॥

[७८]

॥ ज्ञानसाधन-निरूपणम् ॥

प्राजापत्यो हारुणिः सुपर्ण्यः प्रजापतिं पितरमुपससार
किं भगवन्तः परमं वदन्तीति तस्मै प्रोवाच ० सत्येन
वायुरावाति सत्येनाऽऽदित्यो रोचते दिवि सत्यं वाचः प्रतिष्ठा
सत्ये सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्सत्यं परमं वदन्ति ० तपसा
देवा देवतामग्र आयन्तपसर्षयः सुवरन्वविन्दं तपसा सपत्नान्
प्रणुदामारातीस्तपसि सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्तपः परमं वदन्ति
० दमेन दान्ताः किल्बिषमवधून्वन्ति दमेन ब्रह्मचारिणः
सुवरगच्छन्दमो भूतानां दुराधर्षं दमे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्धमः
परमं वदन्ति ० शमेन शान्ताः शिवमाचरन्ति शमेन नाकं
मुनयोऽन्वविन्दच्छमो भूतानां दुराधर्षच्छमे सर्वं प्रतिष्ठितं
तस्माच्छमः परमं वदन्ति ० दानं यज्ञानां वरूथं दक्षिणा
लोके दातारं सर्वभूतान्युपजीवन्ति दानेनारातीरपानुदन्त दानेन
द्विषन्तो मित्रा भवन्ति दाने सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्दानं परमं
वदन्ति ० धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठा लोके धर्मिष्ठं प्रजा
उपसर्पन्ति धर्मेण पापमपनुदति धर्मे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्धर्मं परमं

वदन्ति ० प्रजननं वै प्रतिष्ठा लोके साधु प्रजायास्तन्तुं तन्वानः
 पितृणामनृणो भवन्ति तदेव तस्यानृणं तस्मात् प्रजननं परमं
 वदन्त्यग्नयो वै त्रयीं विद्या ० देवयानः पन्थां गार्हपत्य ऋक्पृथिवी
 रथन्तरमन्वाहार्यपचनं यजुरन्तरिक्षं वामदेव्यमाहवनीयः सामं
 सुवर्गो लोको बृहत्तस्मादग्नीन्परमं वदन्त्यग्निहोत्रं सायं
 प्रातर्गृहाणां निष्कृतिः स्विष्टं सुहुतं यज्ञक्रतूनां प्रायणं सुवर्गस्य
 लोकस्य ज्योतिस्तस्मादग्निहोत्रं परमं वदन्ति ० यज्ञ इति यज्ञेन
 हि देवा दिवं गता यज्ञेनासुरानपानुदन्त यज्ञेन द्विषन्तो मित्रा
 भवन्ति यज्ञे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्यज्ञं परमं वदन्ति ० मानसं
 वै प्राजापत्यं पवित्रं मानसेन मनसा साधु पश्यति मानसा
 ऋषयः प्रजा असृजन्त मानसे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मान्मानसं परमं
 वदन्ति ० न्यास इत्याहुर्मनीषिणो ब्रह्माणं ब्रह्मा विश्वः कतमः
 स्वयम्भुः प्रजापतिः संवत्सर इति संवत्सरोऽसावादित्यो य एष
 आदित्ये पुरुषः स परमेष्ठी ब्रह्मात्मा ० याभिरादित्यस्तपति
 रश्मिभिस्ताभिः पर्जन्यो वर्षति पर्जन्येनौषधिवनस्पतयः
 प्रजायन्त ओषधिवनस्पतिभिरन्नं भवत्यन्नेन प्राणाः प्राणैर्बलं बलेन
 तपस्तपसा श्रद्धा श्रद्धया मेधा मेधया मनीषा मनीषया मनो मनसा
 शान्तिः शान्त्या चित्तं चित्तेन स्मृतिः स्मृत्या स्मारः स्मारेण
 विज्ञानं विज्ञानेनात्मानं वेदयति तस्मादन्नं ददन्त्सर्वाण्येतानि
 ददात्यन्नात् प्राणा भवन्ति ० भूतानां प्राणैर्मनो मनसश्च विज्ञानं

विज्ञानादानन्दो ब्रह्मयोनिः स वा एष पुरुषः पञ्चधा पञ्चात्मा येन
 सर्वमिदं प्रोतं पृथिवी चान्तरिक्षं च द्यौश्च दिशश्चावान्तरदिशाश्च
 स वै सर्वमिदं जगत्स च भूतः स भूयं जिज्ञासकृत ऋतुजा
 रयिष्ठा ० श्रद्धा सत्यो महस्वान्तपसो वरिष्ठाद्वात्वा तमेवं
 मनसा हृदा च भूयो न मृत्युमुपयाहि विद्वान्तस्मान्त्र्यासमेषां
 तपसामतिरिक्तमाहुर्वसुरण्वो विभूरसि प्राणे त्वमसि सन्धाता
 ० ब्रह्मन् त्वमसि विश्वधृत्तैजोदास्त्वमस्यग्निरसि वर्चोदास्त्वमसि
 सूर्यस्य द्युम्नोदास्त्वमसि चन्द्रमस उपयामगृहीतोऽसि ब्रह्मणे
 त्वा ० महस ओमित्यात्मानं युञ्जीतैतद्वै महोपनिषदं देवानां
 गुह्यं य एवं वेद ब्रह्मणो महिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो
 महिमानमित्युपनिषत् ॥ १८ ॥

[७९]

॥ ज्ञानयज्ञः ॥

तस्यैवं विदुषो यज्ञस्याऽऽत्मा यजमानः श्रद्धा पत्नी
 शरीरमिध्ममुरो वेदिर्लोमानि बर्हिर्वेदः शिखा हृदयं यूपः काम
 आज्यं मन्युः पशुस्तपोऽग्निर्दमः शमयिता दक्षिणा वाग्घोता
 प्राण उद्गाता चक्षुरध्वर्युर्मनो ब्रह्मा ० श्रोत्रमग्नीद्यावद्विर्यते सा
 दीक्षा यदश्नाति तद्धविर्यत्पिबति तदस्य सोमपानं यद्रमते
 तदुपसदो यत्सश्चरत्युपविशत्युत्तिष्ठते च स प्रवर्ग्यो यन्मुखं

तदाहवनीयो या व्याहृतिराहुतिर्यदस्य ० विज्ञानं तज्जुहोति
यत्सायं प्रातरत्ति तत्समिधं यत्प्रातर्मध्यं दिनं सायं च तानि
सर्वानानि ये अहोरात्रे ते दर्शपूर्णमासौ यैर्ऽर्धमासाश्च मासाश्च ते
चातुर्मास्यानि य ऋतवस्ते पशुबन्धा ये संवत्सराश्च परिवत्सराश्च
तेऽहर्गणाः सर्ववेदसं वा ० एतत्सत्रं यन्मरणं तदवभृथ एतद्वै
ज्रामर्यमग्निहोत्रं सत्रं य एवं विद्वानुदगयने प्रमीयते देवानामेव
महिमानं गत्वाऽऽदित्यस्य सायुज्यं गच्छत्यथ ० यो दक्षिणे
प्रमीयते पितृणामेव महिमानं गत्वा चन्द्रमसः सायुज्यं
सलोकतामाप्नोत्येतौ वै सूर्याचन्द्रमसौ महिमानौ ब्राह्मणो
विद्वानभिजयति तस्माद्ब्रह्मणो महिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो
महिमानमित्युपनिषत् ॥ १९ ॥

[८०]

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै।
तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>
